

Ὁ ὑπὸ Πετριτζοπούλου (¹) ἀναφερόμενος τίτλος ἀγνώστου τινος συγγράμματος τοῦ Μαργουνίου (Ἐιδήσεων Ἑνωσις), εἶναι πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ τερατολόγου Λευκαδίου.

Γαβριήλ Σεβήρος.

Ἐγεννήθη εἰς Μονεμβασίαν, ἐν Βενετίᾳ δὲ διατρίβων ἐψηφίσθη τῷ 1573 ἐφημέριος τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀπελθὼν δ' εἶτα εἰς Κωνσταντινούπολιν προεχειρίσθη τὴν 18 Ἰουλίου 1577 ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν Λυδία Φιλαδελφείας. Ἐπαναστρέψας εἰς Βενετίαν διέμεινεν ἐκεῖ, μάτην ὑπὸ τοῦ ποιμνίου του ζητούμενος, καὶ προτρεπόμενος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν ἑδραν του. Μετὰ πολλὰς διενέξεις, ἀπεφασίσθη ἵνα ἡ ἑδρα τοῦ Φιλαδελφείας μετατεθῇ εἰς Βενετίαν, καὶ χάριν τῶν ἐκεῖσε διαμενόντων πολυαριθμῶν Ἑλλήνων, καὶ διὰ τὴν ἐκ τοῦ σύγγγυς ἀπόκρουσιν τῶν κατὰ τῆς ὀρθοδόξιας συνεχῶν προσβολῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Σεβήρος ἀνεδείχθη εἰς τῶν λογιωτέρων Ἑλλήνων τοῦ αἰῶνός του, καὶ τετριμμένος περὶ τὰς γραφὰς καὶ τὴν ἔξω σοφίαν ὡς μητροπολίτης διώκησε θεαρέστως, καὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων του ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Τῷ 1616 μεταβὰς εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Δαλματία ὀρθοδόξων, ἀπεβίωσεν ἐν Δεζίνῃ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ἐβδομήκοντα πέντε ἤδη ἐτῶν γεγονώς. Οἱ ἐν Βενετίᾳ Ἕλληνες ἐξύμνησαν τὰς ἀρετὰς τοῦ ποιμενάρχου των διὰ τοῦ ἐξῆς ἐπιτυμβίου ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Κυπρίου Ἀλεξάνδρου Συγκλητικῆς.

Τῷ ἐν ἀρεταῖς ἀπάταις εὐδοκίμησαντι
διὰ βίου παντός, περὶ μέντοι τὰ θεῖα εὐθεβεία,
πρὸς δὴ τὴν γαλτηνοτάτην τῶν Ἑνετῶν ἀρχὴν πιστοσύνη.
Εὐσπλαγγίαν δὲ τοῖς πέντησι ὑπερφυῶς ὑποδείξαντι,
Γαβριήλῳ Μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας τῷ Σεβήρῳ
Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἔνοικοί τε καὶ ἔποικοι.

Συγγράμματα.

- Κατὰ τῶν Ε' κεφαλαίων τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου.
- Διαφοραὶ τῶν δύο ἐκκλησιῶν (²).
- Περὶ πρωτείου τοῦ πάπα.
- Περὶ καθαρτηρίου πυρός.
- Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.

(¹) Saggio Storico sull' età di Leucadia, σελ. 24, not. 29.

(²) Τὸ περὶ διαφορῶν, ἐπέκρινεν ὁ Κορέσιος λέγων « ἀνέγνων Σεβήρου τὰς διαφορὰς, πολλὰ λέγει, τὰ πλεῖστα φορῶναι, οὐδὲν δ' ἀποδείκνυσιν ».